

Άγιος Μωυσής ο Αιθίοπας· από ληστής... άγιος!

Ορ

ξη πίστη



Πόσοι και πόσοι πρώην μεγάλοι αμαρτωλοί και

εγκληματίες δεν έγιναν με την μετάνοια και την ταπείνωσή τους, χάρη στο έλεος και την ευσπλαχνία του πανάγαθου επουράνιου Πατέρα μας, μεγάλοι άγιοι της Εκκλησίας μας!

Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι και ο όσιος Μωυσής ο Αιθίωψ.

Η μεταστροφή του, από τον δρόμο του εγκλήματος στον δρόμο της αρετής, μπορεί να παρηγορήσει τον κάθε σύγχρονο μεγάλο αμαρτωλό που διστάζει στη σκέψη αν ο Θεός μπορεί να τον συγχωρήσει και να τον δεχτεί και πάλι στην αγκαλιά Του σαν παιδί Του.

Θάυμασα, γράφει ο Παλλάδιος, κι έμεινα πολλή ώρα εκστατικός, όταν μου διηγήθηκαν πως ο περίφημος ασκητής της Αφρικανικής ερήμου, Μωυσής ο Αιθίωψ, μεταστράφηκε από λήσταρχος κι έγινε αγιότατος μοναχός. Αυτή είναι παρακάτω με συντομία η παραδειγματική του ιστορία.

“Γέννημα και θρέμμα της Μαύρης Ηπείρου ο Μωυσής, ήταν αγορασμένος δούλος κάποιου πλούσιου κτηματία. Σκληρός και δύστροπος στο χαρακτήρα, αναστάτωνα καθημερινώς το σπιτικό του αφέντη του, φιλονικώντας με τους άλλους δούλους.

Κατάντησε αφόρητος. Στο τέλος εκείνος τον βαρέθηκε και τον πέταξε στο

δρόμο.Ο Μωυσής τότε βρήκε καταφύγιο σε μια ληστοσυμμορία. Με την τεράστια σωματική του δύναμη γρήγορα επιβλήθηκε στους άλλους ληστές κι έγινε αρχηγός τους. Χαρακτηριστικό της ωμότητάς του είναι και τούτο το ακόλουθο:

Κάποτε απέτυχε σε μια από τις παράνομες νυχτερινές επιδρομές τους από τα άγρια γαυγίσματα των σκυλιών ενός κοπαδιού, που έβοσκε εκεί γύρω. Τόσο πολύ οργίστηκε γι' αυτό, που έβγαλε αμέσως την απόφαση να σφάξει τον τσοπάνη. Έπρεπε όμως να περάσει στην απέραντη όχθη του Νείλου για να φθάσει στην καλύβα του. [\(περισσότερα...\)](#)